

Nr 77.

Ankom till riksdagens kansli den 6 juni 1918 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om visst undantag från bestämmelserna i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873.

I en till riksdagen den 31 maj 1918 avlåten, till bankoutskottet hänvisad proposition, nr 455, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga här nedan intagna

Förslag

till

lag om visst undantag från bestämmelserna i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873.

Härigenom förordnas som följer:

Utan hinder av vad i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 stadgas, äger Konungen låta till de i §§ 6 och 7 av nämnda lag angivna namnvärden prägla skiljemynt av den vikt och med den metalliska sammansättning, varom överenskommelse kan komma att träffas med Danmark och Norge.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då densamma, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling, samt gäller till den 1 april 1919.

Åberopade statsrådsprotokollet är av följande lydelse:

»Enligt § 5 i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 skall till skiljemynt användas dels silver, legerat med koppar, dels ock brons. I § 6 av nämnda lag angivas de olika namnvärden, av vilka silvermynt skola präglas, samt de legeringar, som därvid skola komma till användning, och den vikt, mynten skola hava. Motsvarande bestämmelser i fråga om bronsmynt återfinnas i § 7.

På grund av svårigheter att anskaffa de för prägling av bronsmynt erforderliga metallerna inleddes under senare delen av år 1916 underhandlingar med danska och norska regeringarna om sådana ändringar i den mellan Sverige, Danmark och Norge gällande myntkonventionen, att, i stället för skiljemynt av brons, skulle kunna få präglas skiljemynt av järn. Sedan dessa underhandlingar blivit slutförda och därvid träffats överenskommelse om en tilläggsartikel till sagda konvention av nu angiven innebörd, föreslog Kungl. Maj:t genom proposition den 6 mars 1917 nämnda års riksdag att med godkännande av tilläggsartikeln och under förutsättning, att densamma bleve i behörig ordning ratificerad, för sin del antaga förslag till lag om ändrad lydelse av §§ 5, 7, 12, 13, 17 och 18 i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873. Denna proposition bifölls av riksdagen. Sedan tilläggsartikeln ratificerats, utfärdades den 10 april 1917 författning i ärendet.

Under senaste tiden har emellertid myntdirektören gjort framställning av innebörd att för tillgodoseende av behovet utav skiljemynt med de myntvärden, till vilka silvermynt nu präglas, vissa jämkningar eller ändringar borde vidtagas jämväl i de beträffande silverskiljemynten gällande bestämmelserna. Innan något beslut i ena eller andra riktningen kan fattas i denna fråga, måste densamma göras till föremål för ingående överläggningar med de danska och norska regeringarna. Förberedande åtgärder för inledande av förhandlingar i frågan hava redan vidtagits, men givetvis kunna ej dessa förhandlingar hinna slutföras inom sådan tid, att något resultat kan föreläggas den nu samlade riksdagen. Därest det emellertid vid blivande utredningar och överläggningar skulle befinnas lämpligt att i ett eller annat avseende göra ändring i nu gällande föreskrifter, torde det vara önskligt, att erforderliga bestämmelser härutinnan må kunna utfärdas så snart något hinder därför icke möter i

konventionen med våra grannländer. Jag har därför låtit inom finansdepartementet upprätta förslag till lag om visst undantag från bestämmelserna i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 av följande innehåll:

Utan hinder av vad i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 stadgas, äger Konungen låta till de i §§ 6 och 7 av nämnda lag angivna namnvärden präglade skiljemynt av den vikt och med den metalliska sammansättning, varom överenskommelse kan komma att träffas med Danmark och Norge.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då densamma, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling, samt gäller till den 1 april 1919.

Fullmäktige i riksbanken, vilka beretts tillfälle att avgiva utlåtande över förslaget, hava förklarats icke hava något att erinra mot det samma.» *Fullmäktige i riksbanken.*

På de i stadsrådsprotokollet anförda skäl har utskottet ansett sig böra tillstyrka bifall till förevarande framställning och hemställer alltså, *Utskottet.*

att Kungl. Maj:ts proposition nr 455 med förslag till lag om visst undantag från bestämmelserna i lagen om rikets mynt den 30 maj 1873 må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 6 juni 1918.

På bankoutskottets vägnar:

EMIL KRISTENSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Nilson* i Kristinehamn, *Wickman*, *Roos*, *Jönsson* och *Hedenström*, samt

av andra kammaren: herrar *Kristensson*, *Carlson* i Herrljunga, *Berg* i Munkfors, *Borg*, *Bogren*, *Törnkvist*, *Henrikson* och *Olsson* i Berg.